

Voorzitter, leden van de raad, aanwezigen,

Mijn naam is Rob Meijer, Voorzitter van de Welzijnsgroep Rijnmond en in die hoedanigheid bestuurder van Charlois' Welzijn.

Vanavond staat de herijking van het welzijnsbeleid op de agenda, het ingezette proces van aanbesteding en wordt de raad gevraagd of zij zich kan vinden in de visie van het dagelijks bestuur en het ingezette proces.

Rotterdam staat voor grote uitdagingen. Aan de ene kant vraagt de financiële situatie om efficiënte en effectieve inzet van middelen en aan de andere kant lijken de problemen in sommige wijken groter dan ooit. Het rapport van Deetman en Mans over Rotterdam Zuid spreekt in die zin zelfs over een 'omvangrijke stapeling van sociaal-economische problemen die qua omvang en intensiteit ongekend is op Nederlandse schaal'.

Gelukkig wordt het probleem algemeen onderkend en is een daadkrachtige aanpak noodzakelijk. Een aanpak die nogal wat vraagt. Tel daar de veranderingen in de AWBZ bij op en het is duidelijk dat niemand overtuigd hoeft te worden dat er een herijking - van ook het welzijnsbeleid - nodig is.

Lofwaardig zijn de initiatieven van wethouder Louwes in deze. Met haar zijn ook wij van mening dat vernieuwing en innovatie nodig is, dat versnippering van inzet tegengegaan moet worden via een gerichte gebiedsgerichte aanpak, dat meer samenhang en samenwerking kan leiden tot een meer efficiënte - en belangrijker - een meer effectieve aanpak die aansluit bij de vraag van de burger. Een aanpak die gericht moet zijn op het investeren in adequate sociale netwerken om de burger heen en op het investeren op competenties die de eigen kracht van mensen kan versterken.

De visie, de doelen, de samenhangende gebiedsgerichte aanpak, we onderschrijven het in belangrijke mate.

De vraag is wel langs welke weg je dit wil gaan bereiken.

Stedelijk is gekozen voor de weg van de gebiedsgerichte aanbesteding waarin consortia van zorg en welzijn samen optrekken. Vanuit Conforte, de branche van de Rotterdamse zorginstellingen, en de BossR, de branche sociale sector, is vorige week in een brief aangedrongen op een gezamenlijke aanpak met een open, lees communicatieve, procesgang, met een open dialoog waarbij welzijn, zorg, corporaties, zorgverzekeraars en overheid betrokken zijn.

Logisch.

De opgave voor de sociale infrastructuur vraagt om innovatie, samen ontwikkelen, samenhang, draagvlak, betrokkenheid en bovenal kennis en expertise vanuit de dagelijkse praktijk van het gebied zelf.

Kortom een inhoudelijk proces waarin de doelen gericht op de burger centraal staan en waarin gestreefd wordt naar een gezamenlijke aanpak gericht op kwaliteit, reductie van kosten en samenhang tussen zorg en welzijn.

Kijken we daarentegen naar het proces in Charlois dan zien we het volgende

- Het coalitieakkoord spreekt in april 2010 al van een doorlichten en aanbesteden van de welzijnssector
- Het ontbreekt daarna echter aan visieontwikkeling en open dialoog waar de aanbesteding toe moet leiden
- Omdat er aanbesteed moet worden, worden alle subsidierelaties in november 2010 opgezegd per januari a.s.
- Opnieuw is nagelaten tijdig een traject van visie, dialoog en aanbesteding te starten
- Als gevolg daarvan moest collectief ontslag aangevraagd worden voor alle 100 personeelsleden van Charlois' Welzijn, waardoor de sociale infrastructuur, kennis en expertise per januari uit Charlois verdwijnt
- En zit de organisatie inmiddels in een afbouwfase in een periode dat een openbare aanbesteding start

Een inhoudelijke discussie vooraf, over wat er dan allemaal inhoudelijk veranderd en vernieuwd moet worden, vanuit welke visie, welke doelen bereikt dienen te worden, heeft niet of nauwelijks plaatsgevonden. Laat staan de discussie of aanbesteding daartoe het juiste middel is. De focus in het programmakkoord en de beleidsbegrotingen lijken meer gericht op het middel aanbesteden, dan op de vraag waarom aanbesteden inhoudelijk en voor de burger de beste methode is.

En nu, terwijl de aanbesteding al is uitgeschreven en de stedelijke discussie over het gebiedsgericht aanbesteden nog moet plaatsvinden ligt vanavond de vraag voor over de herijking van het welzijnsbeleid in Charlois en wordt de raad gevraagd of zij zich kan vinden in de visie van het dagelijks bestuur en in het ingezette proces.

Opmerkelijk omdat

- de aanbesteding reeds is uitgeschreven en niet meer kan worden aangepast
- wethouder Louwes vrijdag pas haar visie en gemeenschappelijk kader heeft aangeboden aan de gemeenteraad
- En organisaties op grond van de wettelijke aanbestedingsregels geen inhoudelijke discussie meer mogen voeren over deze aanbesteding op straffe van uitsluiting

Daarom citeer ik uit de gezamenlijke brief van de branches van zorg en welzijn in deze stad

Begin citaat:

“De ontvangst van het bestek Charlois roept vragen op in het maatschappelijk veld of op deze wijze de gestelde doelen wel worden bereikt. Relevant, omdat Charlois de eerste stap is naar een duurzame stadsbrede sociale infrastructuur.

Het Bestek Charlois geeft naar ons oordeel een goede analyse van de brede beleidsopgaven en haakt terecht aan bij diverse indexen en monitoren in de stad. Het grote aantal bijgevoegde stukken geeft een zeer compleet beeld van de vraagstukken die spelen en de partijen die betrokken zijn in de deelgemeente.

Wat opvalt is dat in het bestek met name reguliere welzijnscomponenten een hoofdrol spelen, er vrij weinig ruimte is voor vernieuwing, dan wel uitdaging tot innovatie en er eerder sprake is van volledig voorgeschreven interventies en activiteiten. Vervolgens valt op dat het werkveld Zorg, laat staan de beoogde samenhang en integratie van Zorg en Welzijn, nauwelijks aan de orde komt. De soms wel zeer strak geformuleerde werkzaamheden (input) lijken niet geheel overeen te komen met de uitdaging te presteren naar zichtbaar maatschappelijk effect (outcome), zoals bij de aankondiging van Gebiedsgericht Aanbesteden in de brief van Wethouder K. Louwes, d.d. 30 juni 2011 wordt beoogd.”

Einde citaat.

Zonder verder inhoudelijk op het bestek in te gaan constateren wij als Charlois' Welzijn dat door het proces van aanbesteding, zoals aangegeven:

- Het stedelijke verbeterproces welzijn waarin ook GGD, SoZaWe en JOS participeren, doorbroken wordt
- Het stedelijk proces kwaliteitsontwikkeling van de uitvoering doorbroken wordt
- De sociale infrastructuur in de deelgemeente Charlois wordt aangetast
- Continuïteit van de uitvoering ter discussie staat
- Dat expertise als gevolg van het gedwongen ontslag van personeel van Charlois' Welzijn uit de Charloise wijken verdwijnt

Expertise van de uitvoering van Charlois' Welzijn waar niet alleen wij, maar ook de deelgemeente trots op mag zijn

- Jarenlang erkend koploper in de stad waar het gaat om ontwikkeling en uitvoering brede school en jeugdkansenzones
- Voorscholen die als positief bekend staan bij de inspectie onderwijs
- Schoolmaatschappelijk werk waarvan de scholen en schoolbesturen vragen om continuïteit van onze werkers
- Opbouwwerkers waar de bewonersorganisaties vragen om hun eigen werker van Charlois' Welzijn te mogen continueren
- Maatschappelijke dienstverlening die als een van de beste in de stad bekend staat
- Jongerenwerk dat positief geassesseerd is op de Rotterdamse aanpak
- En een aanpak sociaal isolement ontwikkeld vanuit Charlois' Welzijn dat inmiddels als Rotterdamse aanpak wordt overgenomen

Expertise die per januari grotendeels verdwijnt. Grotendeels, want eerlijk is eerlijk, de Voorscholen die niet in de aanbesteding zijn opgenomen hebben vandaag vernomen dat ze minimaal een halfjaar doorkunnen binnen de eigen organisatie met daarna een garantie voor continuïteit voor het personeel. En blijkbaar is ook het DB van de deelgemeente het met ons eens wat betreft de expertise gezien het feit dat ambtenaren onze medewerkers benaderen om als ZZZP'er door te gaan in de deelgemeente. Opmerkelijk.....

Ook wij begrijpen dat processen soms anders moeten worden ingericht. Echter als je een subsidierelatie opzegt met als gevolg ontslag van al het personeel dat in de wijken werkzaam is, personeel dat veelal zelf inwoner is van deze deelgemeente,

- dan mag je uiterste zorgvuldigheid in het proces verwachten
- dan moet je er ook van overtuigd zijn dat het daarna allemaal beter wordt
- dan mag je verwachten dat je als deelgemeente ook zeker weet dat het gaat lukken
- anders zijn de offers voor de vernieuwing wel erg groot. Het gaat om mensen.....

Voorals gaat het echter om de burgers, dat zij er beter van worden. En daar zijn we nog niet van overtuigd. Nogmaals we mogen niet inhoudelijk spreken over het bestek en dat is lastig.

In algemene zin maken we ons echter zorgen:

- Zorgen omdat kwetsbare bewoners, jongeren en ouderen hun vertrouwde gezichten kwijtraken
- Zorgen om die burgers die zo kwetsbaar zijn dat ze hun stem niet in een demonstratie zullen laten horen
- Zorgen om de zogeheten zorgmijders en sociaal geïsoleerden die je vaak pas ontdekt door enkele jaren diep in de haarvaten van de wijken te zitten
- Zorgen om de hulpvragers die langduriger trajecten nodig hebben en waarvan de medewerkers van Charlois' Welzijn nu niet weten of en zo ja aan wie ze warm kunnen worden overgedragen
- Zorgen kortom om juist die burgers waarvoor deze hele operatie bedoeld zou zijn

Ik prijs het personeel van Charlois' Welzijn en ben er trots op dat zij ondanks hun eigen ontslag, zich met name zorgen maken om hun cliënten, hun kinderen, hun jongeren, hun bewoners, dat zij niet ergens tussen wal en schip vallen.

Zorgen over of de bewoners van Charlois er inderdaad beter van gaan worden.

Zorgen over de continuïteit bij deze eenjarige charloise wijze van aanbesteding die geenszins de ambities in zich draagt van de aangekondigde gebiedsgerichte aanbesteding van wethouder Louwes, Zorgen of bewoners beter af zijn met dit proces van aanbesteden dat leidt tot non-communicatie ipv samenwerking, ontwikkeling, samenhang en innovatie .

Met name over de inwoners van Charlois maken wij ons zorgen.